Parlamentul European
2024-2029

Comisia pentru pescuit

2024/2126(INI)

16.12.2025

PROIECT DE RAPORT

referitor la impactul punerii în aplicare a Directivei 2014/89/UE privind amenajarea spațiului maritim asupra pescuitului în anumite zone de pescuit și bazine maritime
(2024/2126(INI))

Comisia pentru pescuit

Raportoare: Stéphanie Yon-Courtin

CUPRINS

Page

EXPUNERE DE MOTIVE – REZUMATUL FAPTELOR ȘI CONSTATĂRILOR 3

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....5

ANEXĂ: DECLARAȚIE PRIVIND CONTRIBUȚIILE.....13

EXPUNERE DE MOTIVE – REZUMATUL FAPTELOR ȘI CONSTATĂRILOR

Constatări privind punerea în aplicare a directivei

Progrese inegale și provocări în materie de guvernanță:
Punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim a fost inegală și incompletă. Conținutul planurilor de amenajare a spațiului maritim variază semnificativ de la un stat membru la altul din cauza abordărilor diferite în ceea ce privește caracterul obligatoriu și guvernanța planurilor.

Impactul asupra pescuitului și a acvaculturii:
Directiva menționată nu a adus beneficii semnificative pentru pescuit. Activitățile de pescuit se confruntă cu restricții spațiale, utilizări concurente, deplasări ale flotelor și o presiune sporită asupra zonelor rămase. Pescuitul la scară mică este deosebit de vulnerabil. Acvacultura a înregistrat îmbunătățiri marginale, dar continuă să se confrunte cu proceduri împovărătoare de acordare a licențelor, cu lipsa unor zone specifice și cu recunoașterea inconsecventă în ansamblul statelor membre.

Participarea părților interesate și dimensiunea socială:
Deși implicarea părților interesate s-a îmbunătățit, rămâne limitată. Pescarii și comunitățile costiere deplâng lipsa unei participări timpurii și semnificative la procesele de amenajare a spațiului maritim, în comparație cu sectoarele mai puternice, cum ar fi energia offshore și transportul naval.

Lacune în colectarea datelor și obstacole tehnice:
Punerea în aplicare eficace a amenajării spațiului maritim este afectată de lipsa unor date armonizate și a unor resurse suficiente pentru colectarea datelor și cercetare, ceea ce face dificilă aplicarea unei abordări ecosistemice și integrarea adecvată a pescuitului și acvaculturii în cadrele pentru amenajarea spațiului maritim.

Coordonarea transfrontalieră:
Cooperarea dintre statele membre și cu țările terțe rămâne limitată. Deși inițiative precum Inițiativa privind bazinul Mării Nordului în sens larg (GNSBI) reprezintă pași pozitivi, nu există încă o planificare mai amplă transfrontalieră și bazată pe bazinele maritime.

Recomandările raportoarei

Consolidarea coerenței legislative:
Directiva privind amenajarea spațiului maritim trebuie să fie mai bine aliniată cu legislația UE conexă, în special cu Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, cu PCP și cu Directiva-cadru privind apa, pentru a asigura o punere în aplicare coerentă și eficace.

Abordare multifuncțională echilibrată:
Amenajarea spațiului maritim ar trebui să adopte o abordare multifuncțională care să reducă conflictele și să garanteze că pescuitul și acvacultura nu sunt excluse din spațiul maritim. Acolo unde este posibil, ar trebui stabilite zone prioritare pentru pescuit și acvacultură, adaptate la diferite segmente de flotă și bazine maritime, pe baza unor evaluări științifice și socioeconomice solide.

Guvernanța favorabilă incluziunii și participarea părților interesate:
Statele membre ar trebui să asigure implicarea sistematică și timpurie a tuturor părților interesate relevante, inclusiv a micilor pescari și a comunităților costiere. Ar trebui promovate modelele de gestionare în comun, precum și dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității și grupurile de acțiune locală.

Cooperarea transfrontalieră și la nivelul bazinelor maritime:
Comisia și statele membre ar trebui să treacă de la planurile naționale la strategiile privind bazinele maritime, să dezvolte cadre de planificare macroregională și să consolideze cooperarea cu statele costiere învecinate.

Investiții în date și cercetare:
Ar trebui alocate resurse semnificative pentru colectarea datelor și cercetarea științifică. Îmbunătățirea datelor va permite planificarea bazată pe dovezi și va asigura locul pescuitului și acvaculturii în cadrele pentru amenajarea spațiului maritim.

Revizuirea Directivei privind amenajarea spațiului maritim:
Viitorul Act legislativ privind oceanele ar trebui să ducă la revizuirea Directivei privind amenajarea spațiului maritim și să stabilească un cadru coerent pentru a îmbunătăți coordonarea dintre actele legislative existente, a introduce mai multe obiective obligatorii și măsurabile și a îmbunătăți planificarea interfeței uscat-mare.

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la impactul punerii în aplicare a Directivei 2014/89/UE privind amenajarea spațiului maritim asupra pescuitului în anumite zone de pescuit și bazine maritime (2024/2126(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim[1] (Directiva privind amenajarea spațiului maritim),

– având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”)[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului[3] (Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1004[4],

– având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică[5] (Directiva privind habitatele),

– având în vedere Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice[6] (Directiva privind păsările),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 5 iunie 2025 intitulată „Pactul european privind oceanul planetar” (COM(2025)0281),

– având în vedere rezoluția sa din 7 iulie 2021 referitoare la impactul pe care îl au parcurile eoliene din larg și alte sisteme de energie din surse regenerabile asupra pescuitului[7],

– având în vedere rezoluția sa din 9 mai 2023 referitoare la gestionarea în comun a activităților de pescuit în UE și contribuția sectorului pescuitului la punerea în aplicare a

[1] JO L 257, 28.8.2014, p. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
[2] JO L 164, 25.6.2008, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
[3] JO L 354, 28.12.2013, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
[4] JO L 247, 13.7.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
[5] JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
[6] JO L 20, 26.1.2010, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
[7] JO C 99, 1.3.2022, p. 88.

măsurilor de gestionare[8],

– având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 2024 referitoare la stadiul actual al aplicării politicii comune în domeniul pescuitului și perspective de viitor[9],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Orientări strategice pentru o acvacultură mai sustenabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021-2030” (COM(2021)0236),

– având în vedere nota de informare intitulată „Fisheries in maritime spatial planning” (Pescuitul în amenajarea spațiului maritim), publicată de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară în octombrie 2025,

– având în vedere studiul intitulat „Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins” (Punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim: Impactul asupra pescuitului în anumite zone de pescuit și bazine maritime), publicat de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară în decembrie 2025,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) din decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă și anexa 3 la aceasta,

– având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A10-0000/2025),

A. întrucât concurența mai mare privind accesul la spațiul maritim a diferite activități și sectoare, cum ar fi pescuitul, acvacultura, transportul maritim, transportul naval, energia din surse regenerabile offshore, conservarea naturii, turismul de coastă, cablurile și conductele subacvatice sau apărarea, duce la intensificarea conflictelor legate de utilizarea spațiului maritim;

B. întrucât Directiva UE privind amenajarea spațiului maritim stabilește un cadru comun pentru ca statele membre să organizeze utilizarea apelor lor marine și urmărește să promoveze dezvoltarea durabilă a economiei albastre și să reducă conflictele dintre sectoare;

C. întrucât Directiva privind amenajarea spațiului maritim contribuie la protecția mediului prin promovarea utilizării sustenabile a spațiului maritim și prevede că statele membre trebuie să aplice o abordare ecosistemică;

D. întrucât Directiva privind amenajarea spațiului maritim este strâns legată de punerea în aplicare a altor acte legislative ale UE și instrumente juridice internaționale, cum ar fi Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului, directivele privind habitatele și păsările, Directiva-cadru privind apa[10] și Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal;

[8] JO C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.
[9] JO C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.
[10] Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1, ELI:

E. întrucât, în urma adoptării Directivei privind amenajarea spațiului maritim, celor 22 de state membre cu zone de coastă li s-a solicitat să desemneze autorități competente până în 2016 și să adopte planuri naționale de amenajare a spațiului maritim pentru apele lor marine până la 31 martie 2021;

F. întrucât, până în prezent, 20 dintre cele 22 de state membre cu zone de coastă au adoptat planuri de amenajare a spațiului maritim, multe fiind în curs de revizuire;

G. întrucât, atunci când elaborează planuri de amenajare a spațiului maritim, statele membre trebuie să ia în considerare aspectele de mediu, economice, sociale și de siguranță, interacțiunile uscat-mare, cooperarea transfrontalieră și să asigure implicarea tuturor părților interesate relevante;

H. întrucât nivelul de punere în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim variază considerabil de la un stat membru la altul, din cauza diferențelor dintre structurile administrative și de guvernanță, existând sisteme localizate și altele mai centralizate;

I. întrucât natura și conținutul planurilor de amenajare a spațiului maritim variază foarte mult, deoarece Directiva privind amenajarea spațiului maritim nu este obligatorie și oferă statelor membre o flexibilitate considerabilă în ceea ce privește punerea sa în aplicare;

J. întrucât există o nevoie acută de amenajare a spațiului maritim în zonele cu o concentrare ridicată a activității și un spațiu maritim limitat, cum ar fi Canalul Mânecii sau Marea Baltică;

K. întrucât sectoarele pescuitului și acvaculturii sunt supuse unor presiuni din partea sectoarelor emergente ale economiei albastre, cum ar fi energia din surse regenerabile offshore, și sunt afectate de măsurile de conservare a mediului marin;

L. întrucât pierderea tot mai mare a locurilor de pescuit duce la deplasarea activităților de pescuit, la creșterea presiunii exercitate de pescuit și a concurenței dintre flote, precum și la dispariția anumitor segmente, în special în cazul pescuitului la scară mică;

M. întrucât zonele maritime și de coastă suferă consecințele schimbărilor climatice, ale poluării și ale deșeurilor marine, care afectează, de asemenea, activitățile legate de mare, biodiversitatea marină și resursele piscicole;

N. întrucât profesioniștii din domeniul maritim, cum ar fi pescarii, se pot confrunta cu anumite riscuri sau pericole legate de siguranța navelor sau de expunerea la anumite tipuri de trafic pe rutele maritime;

O. întrucât multe dintre planurile de amenajare a spațiului maritim acoperă doar spațiile marine și nu includ interacțiunile uscat-mare;

P. întrucât nu se aplică suficient o abordare ecosistemică sau aceasta chiar lipsește, deoarece multe state membre au probleme să o pună în practică și să alinieze cerințele Directivei privind amenajarea spațiului maritim cu cele ale altor acte legislative, cum ar

---

http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

fi PCP sau Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”;

Q. întrucât colectarea și armonizarea datelor sunt esențiale pentru a stabili modul în care pescuitul și acvacultura sunt incluse în amenajarea spațiului maritim,

Punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim și impactul acesteia asupra pescuitului și a acvaculturii

1. subliniază că, deși Directiva privind amenajarea spațiului maritim oferă un cadru transsectorial relevant pentru cooperare, a fost pusă în aplicare în mod inegal de către statele membre;

2. salută faptul că unele state membre sunt foarte avansate în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim, cu strategii naționale integrate, organisme specializate și planuri de acțiune pentru bazinele maritime;

3. constată că planurile de amenajare a spațiului maritim sunt obligatorii din punct de vedere juridic în unele state membre și consultative în altele; evidențiază că punerea în aplicare în statele membre este adesea împiedicată de segmentarea instituțională, de guvernanța fragmentată și de mecanismele juridice inadecvate;

4. evidențiază că punerea în aplicare și eficacitatea amenajării spațiului maritim variază foarte mult între regiunile maritime ale UE, unele regiuni, precum Marea Baltică sau Marea Nordului, fiind acoperite în mare măsură de planurile de amenajare a spațiului maritim, iar altele, precum Marea Mediterană, fiind acoperite într-o măsură semnificativ mai redusă de planificare;

5. salută Inițiativa privind bazinul Mării Nordului în sens larg (GNSBI), care reunește state membre și țări din afara UE cu scopul de a realiza o mai bună aliniere și coordonare a planurilor de amenajare a spațiului maritim;

6. reliefează că inițiativele transfrontaliere rămân limitate și că lipsește o coordonare eficace, ceea ce împiedică eforturile de abordare a provocărilor comune regiunilor marine interconectate; regretă dificultățile cooperării în domeniul amenajării spațiului maritim dintre statele membre și țările din afara UE, în special statele costiere învecinate;

Beneficiile amenajării spațiului maritim pentru pescuit și acvacultură

7. regretă că actualul cadru juridic pentru amenajarea spațiului maritim nu a adus în mod adecvat beneficiile preconizate pentru pescuit; constată că amenajarea spațiului maritim nu a contribuit substanțial la îmbunătățirea previzibilității și stabilității activităților de pescuit; reliefează lipsa unor indicatori măsurabili pentru pescuit în cadrul amenajării spațiului maritim;

8. subliniază că, deși cadrul juridic pentru amenajarea spațiului maritim aduce beneficii marginale acvaculturii, sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește desemnarea spațiului maritim, recunoașterea sectorului, coerența transfrontalieră, securitatea juridică și acordarea de licențe;

9. accentuează că obiectivul de reducere la minimum a conflictelor dintre diferitele

sectoare și diverșii utilizatori ai mării nu a fost îndeplinit substanțial, în special în ceea ce privește pescuitul și acvacultura;

10. evidențiază că natura conflictului privind utilizarea spațiului maritim variază în funcție de tipul de activități de pescuit și acvacultură în cauză, iar astfel de activități pot, de asemenea, să concureze între ele pentru spațiul maritim; subliniază că principalele conflicte care afectează pescuitul sunt pierderea locurilor de pescuit din cauza excluderii zonelor maritime, a restricțiilor de acces, a concurenței pentru acces și a fragmentării spațiale, în timp ce principalele conflicte care afectează acvacultura sunt suprapunerile zonale, preocupările legate de mediu și concurența în materie de capturi;

11. evidențiază că pescuitul nu beneficiază de zone prioritare sau specifice și trebuie adesea să se desfășoare în spații maritime nealocate; constată că, deși acvacultura este, în principiu, mai adecvată pentru zonele rezervate, abordările variază foarte mult de la un stat membru la altul, iar procedurile de acordare a licențelor sunt adesea împovărătoare;

12. subliniază că, deși unele state membre au stabilit zone multifuncționale, acest lucru este pus în practică în principal printr-o abordare bazată pe proiecte; subliniază că o abordare multifuncțională se dovedește foarte dificil de aplicat pentru anumite activități, în special între pescuit, protecția biodiversității și energia din surse regenerabile marine; observă că o abordare multifuncțională ridică, de asemenea, probleme legate de asigurare și securitate pentru pescari și profesioniștii din domeniul acvaculturii;

13. salută exemplele de succes de coamplasare a activităților, cum ar fi infrastructura eoliană offshore fixă sau plutitoare care poate fi utilizată, totodată, pentru a dezvolta acvacultura și conchiliocultura, habitatele pentru fauna și flora marină sau activitățile regenerative;

14. evidențiază că coordonarea între uscat și mare rămâne o deficiență critică în amenajarea spațiului maritim;

Implicarea părților interesate și colectarea datelor

15. accentuează că implicarea părților interesate și a comunităților costiere în procesul de amenajare a spațiului maritim a crescut, dar rămâne limitată; regretă că, adesea, această implicare nu include o participare și consultare timpurie și formală, oferind oportunități limitate pentru o influență reală asupra deciziilor de planificare;

16. ia act de bunele exemple de participare a părților interesate în unele state membre, cum ar fi consultările naționale și procesele participative; regretă totuși lipsa unor dispoziții obligatorii privind participarea părților interesate; constată că acest lucru împiedică participarea pescarilor și a profesioniștilor din domeniul acvaculturii la procesele consultative și decizionale;

17. evidențiază că pescuitul și acvacultura sunt adesea umbrite de alte sectoare, mai puternice sau mai importante din punct de vedere economic, cum ar fi energia offshore; regretă că anumite sectoare și anumiți operatori eludează deseori procesele de consultare, în detrimentul actorilor mai puțin organizați, cum ar fi pescarii la scară mică;

18. regretă lipsa unor date armonizate și comparabile privind starea oceanelor și mărilor, resursele piscicole și impactul schimbărilor climatice, precum și lipsa unor date

socioeconomice adecvate; subliniază lipsa de armonizare între sistemele de colectare a datelor ale statelor membre;

19. accentuează că nealinierea datelor, de exemplu valorile de referință geospațiale incompatibile, și necorelarea temporală, de exemplu ciclurile distincte de revizuire a planurilor de amenajare a spațiului maritim, împiedică aplicarea unei amenajări coerente a spațiului maritim și a unei abordări ecosistemice;

Recomandări

20. reliefează necesitatea unei abordări mai holistice și a unei mai bune coordonări între legislația relevantă a UE, în special între Directiva privind amenajarea spațiului maritim și Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, pentru a asigura aplicarea consecventă și eficace a amenajării spațiului maritim;

21. consideră că planurile de amenajare a spațiului maritim ar trebui să reflecte mai bine nevoile spațiale, de mediu și socioeconomice, precum și caracteristicile specifice ale fiecărui bazin maritim; subliniază că statele membre ar trebui să consolideze coordonarea dintre autoritățile de amenajare a teritoriului și cele din domeniul marin atunci când elaborează și pun în aplicare planurile de amenajare a spațiului maritim;

22. solicită aplicarea unei abordări echilibrate și multifuncționale a amenajării spațiului maritim, pentru a reduce la minimum efectele negative asupra pescuitului și acvaculturii și pentru a se asigura că aceste activități nu sunt excluse din spațiul maritim; consideră că dezvoltarea anumitor activități legate de economia albastră nu trebuie să fie în detrimentul producției de pește și de fructe de mare, al suveranității alimentare și al conservării biodiversității marine;

23. reliefează necesitatea unui sprijin mai mare pentru pescuit în cadrul amenajării spațiului maritim; sprijină stabilirea unei zonări spațiale clare și a unor zone prioritare pentru pescuit, adaptate la diferite segmente de flotă și resurse piscicole, precum și la bazinele maritime și bazate pe evaluări științifice și socioeconomice solide;

24. invită Comisia și statele membre să integreze în continuare acvacultura și conchiliocultura în amenajarea spațiului maritim și să recunoască serviciile ecosistemice furnizate de acvacultura de la un nivel trofic inferior; solicită desemnarea unor spații maritime specifice pentru zonele de dezvoltare a acvaculturii în amenajarea spațiului maritim; solicită facilitarea procedurilor de acordare a licențelor și reducerea barierelor de reglementare din calea dezvoltării acestor activități;

25. reliefează necesitatea unei guvernanțe transparente și multipartite în amenajarea spațiului maritim; invită statele membre să asigure participarea timpurie, sistematică, semnificativă și continuă a părților interesate relevante la procesele de amenajare a spațiului maritim și la rezultatele finale, precum și includerea unui feedback transparent cu privire la modul în care contribuțiile părților interesate sunt utilizate în procesul decizional; cere un tratament echitabil pentru toate părțile interesate și comunitățile costiere;

26. consideră că gestionarea în comun ar trebui să fie modelul de guvernanță și de luare a deciziilor în cadrul amenajării spațiului maritim; subliniază beneficiile acestui model, care permite implicarea directă a părților interesate, o mai bună gestionare a resurselor

piscicole, schimbul de bune practici și o abordare adaptată realităților locale;

27. subliniază beneficiile structurilor ascendente pentru aplicarea amenajării spațiului maritim la nivel local, cum ar fi dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității și grupurile de acțiune locală;

28. invită Comisia și statele membre să sprijine consolidarea capacităților părților interesate, în special ale micilor pescari și ale organizațiilor acestora, precum și ale comunităților costiere, astfel încât să fie mai bine pregătite pentru a participa la consultările publice și la procesele decizionale legate de amenajarea spațiului maritim;

29. accentuează că desemnarea zonelor dedicate energiei din surse regenerabile offshore sau protecției ecosistemelor marine trebuie să țină seama de impactul asupra pescuitului și a acvaculturii; insistă asupra necesității de a se efectua sistematic evaluări cumulative ale impactului socioeconomic și de mediu și de a se asigura că profesioniștii afectați, în special pescarii în cazul proiectelor de parcuri eoliene offshore, sunt informați în prealabil și consultați în mod obligatoriu înainte de luarea deciziilor; solicită, în acest sens, să se efectueze evaluări ale impactului asupra stării resurselor piscicole în legătură cu parcurile eoliene offshore existente;

30. invită Comisia să sprijine o abordare mai transfrontalieră și bazată mai mult pe bazinele maritime a amenajării spațiului maritim prin promovarea inițiativelor existente, cum ar fi GNSBI; invită Comisia și statele membre, împreună cu statele învecinate costiere, să se implice în platforme regionale de gestionare comună, inspirându-se din exemplul Comisiei pentru protecția mediului marin al Mării Baltice (cunoscută și sub denumirea de Comisia de la Helsinki sau HELCOM);

31. invită statele membre să treacă de la planurile naționale la planuri axate mai mult pe bazinele maritime și să elaboreze, după caz, strategii de planificare macroregională, inclusiv planuri comune de amenajare a spațiului maritim; îndeamnă statele membre și țările din afara UE, în special statele costiere învecinate, să își aprofundeze cooperarea în domeniul amenajării spațiului maritim;

32. solicită integrarea măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice și a soluțiilor bazate pe natură în amenajarea spațiului maritim, pentru a aborda problemele care afectează pescuitul și acvacultura, cum ar fi eroziunea costieră, creșterea temperaturilor, acidificarea oceanelor și poluarea;

33. reliefează necesitatea de a aloca resurse semnificative pentru colectarea de date și cercetarea științifică, precum și de a îmbunătăți schimbul de date și coordonarea între statele membre; consideră că existența unor date și metodologii mai standardizate și armonizate va contribui la asigurarea locului pescuitului și acvaculturii în amenajarea spațiului maritim; subliniază, în acest sens, necesitatea de a dezvolta și de a actualiza datele științifice privind impactul schimbărilor climatice asupra resurselor piscicole, în special în ceea ce privește modificarea sau deplasarea stocurilor de pește;

34. invită Comisia să monitorizeze riguros punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim; consideră că următorul raport de evaluare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim ar trebui să se axeze pe implicațiile spațiale pentru pescuit și acvacultură, includerea părților interesate și cooperarea transfrontalieră și să ofere recomandări cu privire la modul în care Directiva privind amenajarea spațiului

maritim ar putea produce rezultate mai bune în legătură cu sustenabilitatea de mediu, socială și economică;

35. invită Comisia să consolideze Platforma europeană de amenajare a spațiului maritim, oferind exemple de proiecte de amenajare a spațiului maritim, instrumente de cartografiere și bune practici; îndeamnă, în acest sens, statele membre să utilizeze mai mult platforma respectivă când își elaborează planurile de amenajare a spațiului maritim;

36. sprijină revizuirea Directivei privind amenajarea spațiului maritim ca parte a „Actului legislativ privind oceanele”, preconizat pentru 2026; consideră că această revizuire ar trebui să stabilească un cadru coerent pentru a îmbunătăți coordonarea dintre legislația existentă și cadrul de reglementare, prin raționalizarea reglementărilor care se suprapun, alinierea obiectivelor, introducerea unor obiective mai obligatorii și măsurabile în planurile de amenajare a spațiului maritim, îmbunătățirea coerenței dintre amenajarea spațiului marin și a celui terestru și stabilirea unor instrumente de guvernanță comune; consideră că revizuirea Directivei privind amenajarea spațiului maritim ar trebui, de asemenea, să aprofundeze abordarea transfrontalieră, multifuncțională și implicarea părților interesate;

37. consideră că viitoarea revizuire a Directivei privind amenajarea spațiului maritim ar trebui să fie însoțită de un plan de acțiune și de resurse financiare specifice, îndeosebi în următorul cadru financiar multianual;

38. invită Comisia să integreze pe deplin amenajarea spațiului maritim când își va elabora Viziunea 2040 pentru pescuit și acvacultură și să coreleze aceste inițiative cu încheierea evaluării politicii comune în domeniul pescuitului;

°

° °

39. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

ANEXĂ: DECLARAȚIE PRIVIND CONTRIBUȚIILE

În conformitate cu articolul 8 din anexa I la Regulamentul de procedură, raportoarea declară că a inclus în raportul său contribuții privind aspecte care țin de subiectul dosarului, pe care le-a primit pentru elaborarea proiectului de raport de la următorii reprezentanți de interese care intră sub incidența Acordului interinstituțional privind un registru de transparență obligatoriu[1] sau de la următorii reprezentanți ai autorităților publice din țările terțe, inclusiv misiuni diplomatice și ambasade ale acestora:

1. Reprezentanți de interese care intră sub incidența Acordului interinstituțional privind un registru de transparență obligatoriu
- Seas at Risk - WWF European Policy Office - Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins - Comité National de la Conchyliculture - European Molluscs' Producers Association - Régions de France - North Sea Advisory Council - European Commission's DG for Maritime Affairs and Fisheries (MARE) - Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) - Fórum Oceano - IUCN
2. Reprezentanți ai autorităților publice din țările terțe, inclusiv misiuni diplomatice și ambasade ale acestora

Raportoarea elaborează lista de mai sus pe propria răspundere.

Dacă în listă sunt identificate persoane fizice prin numele sau funcția lor ori prin ambele elemente, raportoarea declară că a transmis persoanelor fizice în cauză Avizul nr. 484 al Parlamentului European privind protecția datelor (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), în care sunt stabilite condițiile în care sunt prelucrate datele lor cu caracter personal, precum și drepturile legate de prelucrarea respectivă.

[1] Acordul interinstituțional din 20 mai 2021 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind un registru de transparență obligatoriu (JO L 207, 11.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).